

[Pinholt.]

Og endelig er det rigtigt, at der er afbetalt 40 Mill. Kr. yderligere, som var de Præferentaktier, man havde taget i Landmandsbanken, og optaget Laan til i Nationalbanken, men dertil blev jo udskrevet en ganske særlig Valutaydelse, og det er ganske rimeligt, at den blev anvendt hertil; den blev i øvrigt vedtaget særlig ved Vestres Hjælp. Det giver 75 Mill. Kr. Men den sidste Del af den Afbetaling, her er Tale om, stammer jo fra, at Finansminister Bramsnæs havde faaet Lovhjemmel til at optage et Jernbanelaan paa 14 Mill. Kr. Det blev ikke benyttet af den nuværende højtærede Finansminister, som kom til i Efteraaret 1926, fordi han mente, det ikke var heldigt for Pengemarkedet paa det Tidspunkt at tage det, og derved er det sket, at disse 14 Mill. Kr. er kommet til som en Nedgang paa Finansminister Bramsnæs' Tid. Havde han siddet, havde han maa-ske optaget Laanet, han havde i alt Fald faaet det bevilget og havde ønsket at bruge det, og saa er der ikke nogen større Afbetaling end netop de to Poster, jeg her har nævnt. Jeg tror ikke, man kan sige om den forrige Finansminister, at han i Virkeligheden ud af det løbende Budget skaffede flere Midler til Afbetaling paa Statsgælden, end der er sket tidligere ... (Dahlgaard: Det er der heller ingen, der har paastaet). Ja, det Indtryk maatte man faa i Gaar; der blev i alt Fald ikke givet nogen Forklaring, og det vil jeg gerne give nu ... (Dahlgaard: Det er Konsolideringspolitik). Det er en Konsolideringspolitik, men det ligger ikke i Plan med, at der skulde være sparet noget som helst af det løbende Budget, det er det, der er Tale om her. Jeg mener derfor, jeg har Lov til at sige, at det er udmærket, at det er sket, men det er ikke noget særligt at nævne, og jeg mener, det er rimeligt, at man gør opmærksom paa dette, navnlig efter den Form, som det ærede Medlem gav sin Tale.

Naar man nu ser paa selve Finanslovsforslaget, paa §§ 2 og 5, Statsvirksomhederne og Skatterne, faar man i Virkeligheden i samme Øjeblik et Billede af, hvordan det økonomisk staar til, og her maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg synes, man kan have meget berettiget Tro til, at her virkelig er lagt et Budget, der er forsigtigt. Det kan jo ikke nægtes, at Erhvervskrisens Tryk er noget lettet, hvilket giver Haab om noget bedre Tider. Det blev i Gaar af et Medlem af Oppositionen sagt, at den nuværende Statsmini-

ster havde sagt, at nu var Trykket borte. Det har jeg dog aldrig hørt Ministeren sige, og jeg har dog hørt ham udtale sig adskillige Gange; men at Trykket er ved at lette, er aldeles givet. Kvægpesten er ophørt, vi har haft en god Høst, Arbejdsløsheden er i Aftagende, og det synes netop at være, fordi Industrien i noget højere Grad er i Stand til at optage Arbejdere. Det er alt sammen noget, der giver Anledning til at antage, at vi gaar noget bedre økonomiske Tider i Møde. Hermed er jo slet ikke sagt, at nu er al Vanskelighed forbi, at nu vil der ikke være noget økonomisk Tryk mere, men det er aldeles øjensynligt, at Trykket er noget lettet. Det viser sig ogsaa, at man fra kyndig Side siger, at Pengeinstitutterne har lettere ved at faa deres Penge, og at man i det hele taget har mærket en Bedring. Jeg bemærker her, at forleden, da det ærede Medlem Hr. Stauning havde Ordet, udtalte han, at det var en voldsom Arbejdsløshed, vi havde i Øjeblikket, ogsaa set i Forhold til andre Lande. Jeg mindes, at i 1926, da vi paa samme Tid havde en Arbejdsløshed paa ca. 50 000, skrev „Social-Demokraten“, at det var ikke noget særligt faretruende — men den Gang havde vi jo ogsaa en anden Regering, end vi har nu.

For Statsvirksomhedernes Vedkommende er det navnlig Statsbanerne, man maa se hen til, og her har man beregnet et saakaldt Underskud paa 21 Mill. Kr. Jeg skal ikke udrede, hvordan dette Underskud fremkommer ved Forrentning og Afskrivning, det er sagt saa ofte, jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det selvfølgelig i Øjeblikket forvirrer mange Menneskers Begreber om, hvordan Statsbanerne i Virkeligheden økonomisk gaar. Men jeg vil gerne sige til den højtærede Trafikminister, at jeg føler mig overbevist om, at det var et fuldkommen rigtigt og fuldkommen nødvendigt Skridt, han gjorde, da han i sin Tid fik Taksterne paa Statsbanerne nedsat. I den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard. Det var nødvendigt, ikke alene fordi man muligvis kunde tænke sig en forøget Indtægt derudaf; men det var nødvendigt for overhovedet at faa Statsbanernes Forrentning til at gaa. Den Erfaring har vi gjort f. Eks. ved Privatbanerne, at hvis vi ikke gaar ned til saadanne Takster, at vi kan konkurrere med de andre Befordringsmidler, gaar uvægerlig Fragt- og Persontrafikken fra os, og vi kommer saa i en meget vanskeligere Stilling.